

bral dôkaj lepše, da je gospá pisateljica razvezala nekatere brezpotrebno dolge stavke (primeri str. 127., 128., 129., 141., 142., 143., 148., 149., 151.). Takisto jezik te novele ni takó gladek kakor v nastopni noveli „Blagodejna zvezdica“, priobčeni prvič v „Kresi“. Tukaj razpolaga gospá pisateljica z lepo pripovedno tehniko, vé zanimljivo in resnično risati značaje ter skrbi za živahen razvoj dejanja. Omenimo še, da je prevod „Blagodejne zvezdice“ izšel tudi v češkem ilustriranem listu „Svetozoru“. — Da izrečemo končno sodbo o prvem zvezku zbranih spisov gospé Pavline Pajkove: Težišča tej knjigi je iskati v razpravnem in pripovednem delu, kjer se razvija vsa moč pisateljčina; v tem nas potrjujejo tudi poznejši spisi, ki so svoje dni izšli v „Kresi“ in nekoliko tudi v našem listu. Ker je gospá Pavlina Pajkova mimo tega malone jedina pisateljica, kar jih šteje sedanja književnost slovenska, uverjeni smo, da si pridobé uje zbrani spisi dosti prijateljev med čitajočim občinstvom, zlasti med ženskim svetom. To želimo cenjeni gospé pisateljici od srca!

Izvestja »Muzejskega društva za Kranjsko« prinašajo v svojem 4. sešitku nadaljevanje *Koblarjeve* studije »Boj na Krajinah in zmaga pri Sisku pred 300 leti«, potem »Nekoliko črtic o turških vojskah«, v katerih prof. dr. Fr. Kos v posnetku priobčuje deset izvornih zgodovinskih dokumentov z leta 1536.—1538., nadaljevanje »Slovenskih osebnih imen v starih listinah«, katera je nabral prof. J. Scheinigg iz Zahovega zbornika »Codex diplomaticus austriaco-frisingensis«, in končno zapisnik kranjskih mahov iz peresa župnika S. Robiča. V »Malih zapiskih« čitamo nastopne beležke: »Poročila z Grškega« (prof. S. Rutar), »Podobi sv. Jurija in sv. Ahaca v cerkvi Sv. Radegunde v Srednji Vasi v šenčurski fari pri Kranji« (arhivar A. Koblar), »Vrata iz leta 1638 v Kranji« (ravnatelj Ivan Šabič, ponatisek iz izvestja strokovne šole ljubljanske), »Dva stara zvonova« v zvoniku podružnice Sv. Lovrenca v Radohovi Vasi, »Ostanki neke vrste retabel-oltarja v podružnici Sv. Trojice v Gradci, v šentpeterski duhovnji na Notranjskem«, »Soha sv. Petra v dvorski cerkvi, fare polhograške« (vse troje priobčil S.), »Črna štoklja« (preparator F. Schütz), »Dve opazki k Vrhovčevi Zgodovini Novega Mesta« (župnik J. Šašelj) in naposled poročilo o Pečnikovih izkopinah na Gori pri Šmarji na Dolenjskem. — Na platnicah so zabeleženi darovi deželnemu muzeju leta 1893, tri glagolske listine iz 16. stoletja in hrvaška listina z leta 1591. — Izvrstno uredovana »Izvestja« naj bodo našim čitateljem iz nova toplo priporočena.

Trtna uš in trtoreja. Navod, kako se je mogoče vkljub trtni uši s trtorejo uspešno baviti. Po najnovejših skušnjah spisal Ivan Belč, učitelj na vinorejski šoli v Mariboru. Celje 1893. Tiskal in založil Dragotin Hribar, 116 str. Cena mehko vezanemu izvodu 40 kr., po pošti 45 kr. — Poročilo prihodnjic.

III. Letopis slovenskih posojilnic 1892. Sestavi! po naročilu načelstva „Zveze slovenskih posojilnic“ Ivan Lapajne, šolski ravnatelj v Krškem — Slovenske posojilnice so od lanskega leta lepo napredovale, zakaj dandanes jih štejemo že 61 (proti 54 lanskega leta), ki so po deželah razdeljene tako-le: Na Koroškem jih je 17, na Kranjskem 14, na Primorskem 9, na Štajerskem 21. Zadrúžnikov so imele koncem 1892. leta 26643, torej za 3708 več nego leta 1891., denarni promet pa je znašal 1892. leta 13.326.676 gld. (za 2.785.910 gld. več nego leta 1891.) — Lapajnetova knjiga ima 12 tabel, katere pojasnjujejo še posebne opazke, mimo tega več člankov, tičočih se delovanja slovenskih posojilnic in delovanja njih zveze. Sosebno važen je spis o pravilih slovenskih posojilnic z ozirom na njih temeljni in na trgovinski zakon.

Sketove čitanke. Neumorni pisatelj slovenskih čitank, gosp. dr. J. Sket je zopet priredil dve novi čitanki, in sicer »Slovensko čitanko za četrty razred srednjih šol« in »Staroslovensko čitanko za višje razrede sred